

i Stedet derfor en Erklæring fra Politimesteren, hvori der staar, at efter denne haaber man, at Ministeren ikke vil forlange yderligere Oplysninger. Det maa beklages, at Ministeren har nærret den Tanke om Udvalget, at det ikke vilde fremme Sagen videre, hvortil der sigtes i Slutningen af Skrivelsen af 8de Januar. Jeg glemte at gjøre denne Bemærkning før, men tror, at jeg vil gjøre den nu, efter hvad der senere er fremkommet fra den høitærede Ministers Side. Det har ganske vist ikke Andet end funnet vække nogen Forundring i Udvalget, at der i Slutningen af Ministerens Skrivelse udtales: „hvortid Udvalget herefter maatte finde sig foranlediget til at fremme det Arbejde, der af Thinget er blevet det overdraget, hvilket ganske vist for de paa Lovforslaget optagne Personer kan have sin Interesse, men for Ministeriet selvfølgelig kun kan være af underordnet Betydning, maa jeg ganske henstille.“ Jeg vil bede den høitærede Minister om at tage Konsekventerne af denne Tankegang. Lad os f. Ex. tænke os, at den høitærede Minister fremsatte et Lovforslag om Redningsvæsenet, om, at der et Sted, hvor hidtil mange Mennekeliv vare gaaede tabte, skulde oprettes en ny Redningssituation, — vilde saa den høitærede Minister erklære: „Om Thinget fremmer det, er for mig af underordnet Interesse, det er ganske vist meget ubehageligt for de Personer, som omkomme, men det maa blive deres Sag, for Ministeren har det kun underordnet Interesse?“ Paa lignende Maade forekommer det Udvalget eller ialtfald Medlemmer af Udvalget, at Ministeren har stillet sig ligeoverfor dette Lovforslag, og der synes næsten i denne Slutning af Skrivelsen at ligge, at Ministeren venter, at Thinget ikke vil fremme Lovforslaget videre. Det glædede mig, at den høitærede Minister sagde, at jeg naturligvis ikke vilde sigte ham for en Usandhed, naar jeg sagde, at Oplysningerne maatte have været tilstede i Ministeriet inden 1ste September; jeg mener at have Grund til at paastaa, at de nødvendige Oplysninger have været tilstede inden den 1ste September. Andragendet var nemlig kommet til Ministeriet saa tidligt, at det maa have været der en halv Snæs Dage inden 1ste September, idet det ikke kan antages at have været saa længe undervejs fra Holbæk, hvorfra det

blev affendt den 18de August, og det var bilagt med alle fornødne Oplysninger. Der var Byraadets Anbefaling, som Ministeren mente manglede, der var den Fødselsattest, som manglede, og det var jo om disse to manglende Oplysninger, at Ministeren den 24de Mai havde skrevet. Disse to manglende Oplysninger vare tilstede, forudsat at Posten ikke har været mere end 12 Dage undervejs fra Holbæk. Derfor henvendte vi os til den høitærede Minister og bade ham om at faae at vide den Dato, dette sidste Bilag var indkommet. Dette har den høitærede Minister misforstaaet og siger, at det er Noget, vi aldrig kunde lægge Vægt paa. At der saa senere er kommet yderligere Oplysninger, og at Ministeren selv har fundet sig beføiet til at forlange flere, er Noget, der naturligvis ikke vedkommer Sagen. Det Fornødne har været tilstede inden den 1ste September. Paa den Maade kunde man jo altid sige, at der ikke var det Tilstrækkelige tilstede, thi man kan jo altid forlange Mere. Saa kommer jeg til det Punkt i Anbefalingen fra den kommunale Bestyrelse, der forlanges, thi anden Anbefaling end den fra Kommunalbestyrelsen veed jeg ikke, at der har været forlangt fra Rigsdagens Side. Det er meget rigtigt, at det var i 1866—67, at noget Saadant første Gang blev gjort gjældende. Det findes iøvrigt ogsaa anført i Betænkningen, hvor vi have samlet næsten alle de Steder i Rigsdagstidenden, der handle derom, og jeg kan, som mangeaarig Ordfører for Indfødsrettsligger, oplyse noget Mere, nemlig at man desuagtet vedblev paa Indfødsretslovsforslagene at se Personer opførte, som ikke havde denne Anbefaling, idet alle Militære kun vare anbefalede af deres Føretter, og det er nærmest, tør jeg sige, foranlediget fra min Side, at det blev indført, at det Samme skulde gjælde ogsaa for dem, at de skulde have en saadan Anbefaling fra de kommunale Myndigheder. Jeg gjorde nemlig gjældende, at Indfødsretten ogsaa giver kommunal Valgret, og at de derfor burde have Byraadets, vedkommende Kommunalbestyrelses Anbefaling. Men uagtet den høitærede Minister lægger saa stor Vægt derpaa i dette Dieblit, kan jeg dog nævne idetmindste eet Tilfælde, hvor den høitærede Minister selv har gjort en Undtagelse derfra. Jeg beder at efterse Rigsdagstidenden for Samlingen